

ပုဏ္ဏမ လုဏ္ဏ

မျှော်လင့်မထားမိသည်တို့လည်း

အခန်း (၁)

နှစ်ဖက်မိဘတို့ ခများ.. သားတို့ သမီးတို့ က သူတို့ ဘာသာ... "တွေ့ဆုံသင့်ပြီ" ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချကာ တွေ့ဆုံပေးလိုက်ကြချိန်မှ သာ စတင် တွေ့ဆုံမြင်ဖူးကြရခြင်း ဖြစ်တော့သည် ...။

တကယ်တမ်းပြောရရင်တော့ "လတ်သစ်တင်" ရဲ့ မိဘနှစ်ပါးဖြစ်ကြတဲ့ "ဦးတင်မျိုးထွန်း" နှင့် "ဒေါ်သစ်သစ်ဆွေ" တို့ သည် လည်းကောင်း၊ "သင့်သင့်တင်" ရဲ့ ဖေဖေ "ဦးဘစိုးတင်" နဲ့ မေမေ "ဒေါ်ချယ်ရီဘစိုးတင်" တို့ သည် လည်းကောင်း...၊ တစ်ဦးတည်းသော သားနှင့် သမီးတို့ ရဲ့ အိမ်ထောင်ရေးကို အသည်းအသန် စိတ်ဝင်တစားနှင့်.. အလေးထားချင်ကြသူချည်းပင်...။

ယောက်ျားသားများ ဖြစ်ကြတဲ့ အမေနှစ်ယောက်ကမှ နည်းနည်း တော်ပါသေး...။ အမေနှစ်ယောက်ခများမှာ တော့.. ကိုယ့်သား ကိုယ့်သမီးမှာ .. အိမ်ထောင်ရေးအတွက် အတိအကျ ရည်မှန်းပြီးသား ချစ်သူအဖော်တစ်ယောက် ရပြီဆိုတာနဲ့ ... ငြိမ်ငြိမ်မှ မနေနိုင်အောင်... ဟိုအကြောင်း၊ ဒီအကြောင်း၊ မိသားစုအရေး၊ ဆွေရေးမျိုးရေးကအစ သိချင်လိုက်ကြသည် မှာ .. တလှုပ်လှုပ် တရွရွ... ဟု ပင် ဆိုနိုင်လောက်နေကြပြီ...။

သားနဲ့ သမီးကလည်း ... သားနဲ့ သမီးပင်..။ အမေတွေက လှုပ်ရွလေ

..။ သူကပိုပြီး ငြိမ်သက်အေးဆေးလေ...။

"သင့်တင်.. လတ်သစ်တင်ရဲ့ မိဘတွေနဲ့ မေမေတို့ ကြုံတွေ့ထားဖူးကြမှ ကောင်းမယ်နော်.. ဒီတိုင်းကြီးဆိုရင်... သမီးကို သူတို့ ဘက်က ကြည်ဖြူနိုင်တာ ဘာညာက အသာထား...။ နှစ်ဖက်မိဘ ခင်မင်အသိအမှတ်ပြုပြီးသား ဖြစ်မနေသေးရင်.. မိန်းကလေးမှာ ဂုဏ် လျော့တယ်.. ဒီအချိန်လောက်ဆိုရင် ယောက်ျားလေးရှင်တွေက... မိန်း ကလေးရှင်တွေဘက်... မျက်နှာပြတစ်ခေါက်လောက်တော့ ရောက်ပြီး ဖို့ ကောင်းနေပြီ...။ အဲဒါ သမီးက လတ်သစ်တင်ကို ကြည့်ပြောပြီး စီစဉ် ချေတော့လေ"

"မေမေရယ် မလိုသေးပါဘူး..."

ဒေါ်ချယ်ရီရဲ့ တစ်ဖက်သတ်ဆန္ဒများ ဟာ.. သမီးဖြစ်သူရဲ့ စကားလုံး လေး.. လေးငါးခြောက်လုံးနဲ့ ပင် အမြဲပယ်ချခြင်း ခံနေရသလို...

"သားလတ်ရေ.. မေမေတို့ အနေနဲ့ လည်း လူကြီးလူကောင်း သားရှင်မိဘတွေ ပီသရာကျအောင်... သင့်သင့်တင်ကလေးကိုလည်း ဂရုထား ချီးမြှောက်ပါတယ်ဆိုတာ ဖော်ပြရာရောက်အောင်.. သူ့မိဘတွေနဲ့ မေမေတို့ နဲ့ တစ်ခေါက်လောက် ဆုံလိုက်ကြရရင် မကောင်းဘူးလား..."

မင်္ဂလာဆောင်ဆိုတဲ့ ကိစ္စသေးသေးလေးတစ်ခုတည်းအတွက် မဟုတ်ဘဲ... အိမ်ထောင်ရေးဆိုတဲ့ ဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာ အရေးပါတဲ့ ကိစ္စကြီးအတွက်ပါ.. ကြိုတင်ညှိနှိုင်း ပြင်ဆင်နိုင်ကြရင်တော့ အကောင်းဆုံးပဲ မဟုတ်လား... မင်းတို့ လူငယ်ချင်း ခင်မင်ကြ၊ အချင်းချင်း ညှိကြပြုကြတာကတော့ ဟုတ်ပါပြီ... မေမေတို့ လူကြီးမိဘတွေအနေနဲ့ လည်း .. တစ်ဖက်တစ်လမ်းက ဝင်ပါပြီး စီစဉ်ညှိနှိုင်း ဝိုင်းဝန်းကြတယ်ဆိုရင်.. ကလေးနှစ်ယောက်တည်း ခေါင်းနဲ့ စဉ်းစားနေကြတာထက်

တော့.. အများကြီးပိုပြီး အောင်မြင်သင့်တော်တဲ့ အဖြေမျိုးတွေ ထွက်လာနိုင်တယ်လေ..."

ဒေါ်သစ်သစ်ဆွေသည် လည်း သားတော်မောင် လတ်သစ်တင်ထံမှ . ခေါင်းနှစ်ချက်လောက် ခါပြခြင်းနှင့်အတူ ပြန်ရခဲ့သည့်အဖြေက..

"စောပါသေးတယ် မေမေ"

အမေတို့ ခဗျာ... ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကြီးစွာနှင့် ဖူးဖူးမှုတ် အလိုလိုက်ထားကြသော... ဒီတစ်ဦးတည်းသောသားနှင့် သမီးတို့ ကိုလည်း နိုင်အောင်၊ သာအောင် မပြောနိုင်ကြ...။ သူတို့ ဆန္ဒတွေထက် ရှေ့ကျော်ပြီး . ကိုယ့်ဆန္ဒတွေအတိုင်းချည်း လောလော.. လောလောနှင့်လည်း မစီမံရဲကြ...။

တစ်ဖက်က ကြည့်ပြန်ရင်လည်း ... ကိုယ့်သားနှင့်သမီးတို့ က သူတို့ဘာသာ စိတ်ကြိုက်ဖန်တီး ရွေးချယ်လာကြသော ရည်ရွယ်သူဆိုတာတွေကို... မိဘများ အနေနှင့်ကလည်း မနှစ်သက် လက်မခံချင်စဖွယ်ရာ အကြောင်းတစ်ချက်မှ ရှိမနေခဲ့ကြဘဲလေ...။ သင့်တင့်တင် ကလေးဟာ.. ဒေါ်သစ်သစ်ဆွေရဲ့ မျက်စိထဲမတော့... ကိုယ့်ချွေးမသမီးကလေးအဖြစ် မြင်ကြည့်ဖို့ ရာ.. ကွက်တိ။ ကိုယ့်စိတ်ကြိုက် စီမံရှာဖွေလျှင်တောင်... ဒီလောက် သင့်တော်ကောင်းမွန်နေတာလေး တွေ့နိုင်ဖို့ မလွယ်လှသလို...
။

လက်သစ်တင်ဟာလည်း ဒေါ်ချယ်ရီအဖို့ မှာ က.. မတော်ရသေးခင်ကတည်းကပင်... ရွှေသမက်၊ ငွေသမက်မျှပင်မက အားကိုးရမယ့် သားရတနာလေးတစ်ယောက် ဖြစ်ကိုဖြစ်မယ်ဆိုတာ.. စိတ်တိုင်းကျ သေချာပြီးသားကြီး...။

စိတ်မအေးဖွယ်ရာ တစ်စက်မှ မရှိကြတာ.. ကိုယ့်မျက်စိရှေ့တင် မျ

က်မြင်၊ လက်တွေ့ပဲမို့... ကိုယ်တွေဘက်က ဘယ်လောက်ပင် တန့်န့် တရွရွနှင့် ရှိကြပါစေ... သားတို့ သမီးတို့ က "စောပါသေးတယ်..." "မလိုသေးပါဘူး" ဆိုတော့လည်း ... မတွေ့ဖြစ်ကြရုံ၊ အချိန်ယူ မျှော်စောင့်ကာပဲ နေကြရုံ...။

ဒီကနေ့တော့ဖြင့်.. သူတို့ ဘာသာပင်.. "ရှေ့လထဲလောက် စေ့စပ်ထားပြီး... နောက်သုံးလအကြာ.. ဝါကျွတ်ပြီး ဟိုတယ်က ဒိတ်ရတာနဲ့ .. လက်ထပ်ကြဖို့ စီစဉ်ထားပါတယ်" ဆိုတဲ့ သားနဲ့ သမီးတို့ က.. မိဘနှစ်စုံတို့ ကို.. "တွေ့ဆုံသင့်ပြီ" ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချ.. သတ်မှတ်လိုက်ကြပါသတဲ့ ...။

"ကောင်းရောကွာ... ငါတို့ လည်း အသက်ကြီးကာမှ သားသမီးနောက်လိုက်ကြီးတွေကို ဖြစ်လို့ .. ငါတို့ တုန်းကတော့ အိမ်ထောင်ရေးဆိုရင် အစစအဝဝ မိဘကပဲ အစအဆုံး စီစဉ်တာဝန်ယူသမျှ ကိုယ်က နောက်ကနေပဲ ခေါင်းညိတ်ပြီး လိုက်နာခဲ့ရတာ.. သားသမီးတွေခေတ် ရောက်တော့လည်း .. ငါတို့ ကပဲ နောက်က... သူတို့ က ရှေ့ကတဲ့ ... ဟားဟား.. ငါတို့ ခမျာ.. ဘယ်တုန်းကမှ လဲ ရှေ့က မနေလိုက်ရပါလား..."

ဦးတင်မျိုးထွန်းက သဘောတကျနှင့် ဟားတိုက်ရယ်ပွဲဖွဲ့ နေနိုင်ချိန်မှာ ... ဒေါ်သစ်သစ်ဆွေခမျာတော့.. စကားနည်း အေးဆေးလှသည့် သားတော်မောင် လတ်သစ်တင်ကိုပဲ မသင်္ကာသလိုကြည့်၊ ကြည့်နေမိကာ.. စိတ်ထဲမှာ အနည်းငယ်မျှ စနိုးစနောင့်...။ အဖေကြီးပြောသလို .. ကိုယ်က လူကြီးမိဘဖြစ်ရက် လုံးလုံးရှေ့မရောက်လိုက်ရခြင်းဟာ.. သားလတ်ရဲ့ အစီအစဉ်မှ ဟုတ်ပါလေစ...။

သားလတ်ဟာ သူ့ကလေးမလေးရဲ့ ကြိုးဆွဲရာကိုပဲ နာခံလိုက်ရတာ

မျိုးများ လား.. ။ သားလတ်ကို ကြိုးဆွဲနေသည့် သင့်သင့်တင်သည် လည်း ... သူ့နောက်မှာ တော့ဖြင့် ကိုယ်ပိုင်ကြိုးဆွဲနှင့်ပဲဖြစ်ကာ.. သူ့လူကြီးမိဘများက အဓိက ကြိုးကိုင်ဆရာကြီးတွေများ လား..။ ဤသို့ ဆိုလျှင်.. ဒေါ်သစ်သစ်ဆွေခများ.. သားရှင်မိဘဖြစ်ပါရက်.. ကိုယ့်သားက မလိမ္မာမိလို့ .. တစ်ဖက်က ကြိုးလှုပ်ရာနောက်သို့ ကိုယ်ပါလိုက်က,လိုက်ရသလိုသာ ရှိနေတော့မည်..။

ဒီလို ဆိုရင်တော့ ဘယ်ကောင်းမလဲ..။ ဘယ်ဟုတ်ဦးမလဲ။ ဒါမျိုးကြီးကတော့...။

ဒေါ်သစ်သစ်ဆွေရဲ့ နည်းတူပင် ထပ်တူထပ်မျှ ကြိတ်မနိုင် ခဲမရ ဖြစ်နေရသူက ဒေါ်ချယ်ရီတည်း..။ လတ်သစ်တင်ကို စကားနည်းအေးဆေးပြီး.. အဘက်ဘက်က အစစအရာရာ ကောင်းမွန်ပြည့်စုံနေလွန်းလို့ စိတ်တိုင်းအကျကြီး ကျရသည့် ဒေါ်ချယ်ရီသည် .. ကိုယ့်သမီးရဲ့ အိမ်ထောင်ဖက်က ကိုယ့်သမီးထက် ခြောက်နှစ်နီးပါးမျှ အသက်ကြီးနေပြီး .. ကိုယ့်သမီးအပေါ်.. အစ်ကိုကြီးတစ်ယောက်လို စကားအောင်.. အမိန့်ပေးနေနိုင်မှာ မျိုးကိုတော့ဖြင့်.. ဘဝင်က မကျတကျ..။

ကိုယ့်တုန်းကလည်း သမီးရဲ့ ဖေဖေ ဦးဘစိုးတင်ဟာ ဒေါ်ချယ်ရီထက် ဆယ့်ရှစ်နှစ်တိတိကြီးများ တောင်မှ ကြီးသည့်သူကို လက်ခံအိမ်ထောင်ပြုခဲ့ဖူးတာပါပဲ..။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်က အဲဒီ "ဆယ့်ရှစ်နှစ်ကြီး" ကို နိုင်ရတယ်လေ...။ ကိုယ့်စကားပဲ အောင်တယ်လေ...။ ကိုယ့်တုန်းက အဲဒီလိုဖြစ်ပါရက်.. ကိုယ့်သမီးလက်ထပ်ကျကာမှ "ခြောက်နှစ်ကြီး" ပြောသမျှ လက်ခံခေါင်းညိတ်နေရတာမျိုး ဆိုရင်တော့ ဘယ်နိပ်ပါ့မလဲ..။ မဟုတ်တာ...။

တစ်သက်လုံး အလိုလိုက်၊ ရှေ့တန်းတင် ဖူးဖူးမှုတ်ထားတယ်ဆိုပေ

မဲ့.. ခုမှ အသက်လေးက နှစ်ဆယ့်တစ်နှစ်သာ ရှိသေးတဲ့ သမီးငယ်ဟာ.. ဒီလောက်အရေးကြီးတဲ့ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စကြီးကို သူ့သဘော သူ့ဆန္ဒနဲ့ .. "အမိထက် သမီးတစ်လကြီး" နေတာမှ ဟုတ်ရဲ့ လား..။ ဟုတ်ရော ဟုတ်ပါ့မလား...။

သူ့ "ခြောက်နှစ်ကြီး" ပြောသမျှ ဆိုသလျှ လိုက်ခေါင်းညိတ်နေခဲ့ရတာမျိုးများ လား..။ အဲဒီကလေးဟာလည်း သမီးထက် "ခြောက်နှစ်ကြီး" ဆိုပေမဲ့.. သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း နှုတ်နည်းနည်းနဲ့ ကလေးသာသာမို့.. ဒီလို ဆိုရင်တော့ ဖြင့် .. ဒေါ်ချယ်ရီတို့ ရှေ့တန်းမရောက်လိုက်ရသည့် ဒီကိစ္စကြီးမှာ .. သားရှင်မိဘများကသာ အစအဆုံး.. စေစားညွှန်ကြားသူများ လား...။

ဒီလိုနှင့်ပင် ၉၀၀၉၀၁ အတွေးတွေက ကိုယ်စီနှင့်မို့.. နှစ်ဖက်မိဘတွေဆုံပွဲ၌ .. ဒေါ်သစ်သစ်ဆွေ၏ အမိက ဦးတည်ရာသည် . . သမီးရှင်မိဘနှစ်ပါး ဖြစ်နေသလို.. ဒေါ်ချယ်ရီရဲ့ .. စိတ်ဝင်စားမှုအပေါင်းဟာလည်း သားရှင်မိဘနှစ်ပါးထံသို့သာ ကျရောက်လျက် ရှိနေရပါတော့သည် ။

"ကျွန်တော်က တင်မျိုးထွန်းပါ... "Tin and son" ထရေးဒင်းက ဥက္ကဋ္ဌပါ... ဒါကတော့ ဒေါ်သစ်သစ်ဆွေတဲ့ .. ကျွန်တော့်ဇနီးကတော့... အရင်က (---) ကျောင်းက အထက်တန်းပြပါ.. ခုတော့ ကျန်းမာရေးကြောင့် ပင်စင်သွားလိုက်ပါပြီ..."

ဦးတင်မျိုးထွန်းသည် ... သူ့သား လတ်သစ်တင်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်စွာ ခပ်သွက်သွက်ထဲက...။ ဦးဘစိုးတင်ခမျာတော့.. နဂိုတည်းကမှ လူရိုးကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်ရတဲ့ အထဲ.. အိမ်ထောင်ကျပြီး ကတည်းက အိမ်ထောင်သက်... အနှစ်နှစ်ဆယ်ကျော်ကြီးလုံးလုံးပင် ချ

စ်ဇနီးကလေးရဲ့ နောက်လိုက်ကြီး ဖြစ်နေခဲ့ရတာမို့.. နေရာတကာမှာ နှုတ်ဆိတ်ဆိတ်နှင့်.. စကားမကြွယ်တတ်ဆဲ တုံ့ဆိုဘာဝေပင်...။

ခုလည်း ပဲ.. ဦးတင်မျိုးထွန်းရဲ့ စကားဆုံးတာနဲ့ ခပ်တိတ်တိတ် ပြန်ဖြစ်သွားသော စကားဝိုင်းကို ဆက်ရကောင်းမှန်းလည်း မသိ...။ သူ့စိတ်ထဲမှာ တော့ ဒေါ်ချယ်ရီက ဆက်လိမ့်မည်ပဲ ထင်နေပုံ..။ ဒေါ်ချယ်ရီက စိတ်ထဲကနေ "ကျွတ်" ခနဲ တစ်ချက်မြည်တမ်းလိုက်ကာ.. ခပ်ဆတ်ဆတ် လက်ကုတ်သတိပေးလိုက်တော့မှ ပင်...။

"အဲ... အဲ.. ဘစိုးတင်ပါ.. (---) ဌာနကပါ.. သူကတော့ ချယ်ရီဘစိုးတင်..."

ဒေါ်ချယ်ရီက ဦးဘစိုးတင်ကို လက်ကုတ်သတိပေးလိုက်ရတာကို ဒေါ်သစ်သစ်ဆွေက မြင်လိုက်လျှင်.. "ဤတစ်ယောက်သည် အသွက်ပဲ" ဟု ခန့်မှန်းနိုင်လိုက်ပြီ..။ ဒီဝိုင်းမှာ ... အဖေနှစ်ယောက်ပြီးလျှင် .. ကိုယ်သည် အသက်အကြီးဆုံး မိန်းမတစ်ယောက် ဖြစ်ပါရက်.. ကိုယ်ကမှ စတင်ဦးမဆောင်လျှင်... "ဤအသွက်" ကပဲ စတင်သွားတော့မှာကလည်း အသိသာကြီးပင် ဖြစ်နေတာမို့...

"ဪ.. အစ်ကိုကြီးရဲ့ ဇနီးရော မပါခဲ့ပါဘူးလား.."

"ခင်ဗျာ..."

"ဪ.. သမီး သင့်သင့်တင် ကလေးရဲ့ မေမေကို မေးတာပါ..."

ဒေါ်ချယ်ရီတစ်ယောက် ဆတ်ခနဲ ဖြစ်သွားကာ သင့်သင့်တင်ထံမှ "ခစ်" ခနဲ ရယ်သံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာပါသည် ။ ဒေါ်သစ်သစ်ဆွေမှာ တော့ သားဖြစ်သူ လတ်သစ်တင်ရဲ့ မျက်မှောင်ကုတ်ကြီးကို ရင်ဆိုင်ရလျက်..

"မေမေကလည်း .. အန်တီချယ်ရီက သင့်တင်ရဲ့ မေမေပဲ"

ဒေါ်သစ်သစ်ဆွေမှာ ပွဲဦးထွက်မှာ တင် ကွဲလိုက်ရသလိုမို့ ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားရချိန်မှာ .. ရယ်ရှိန်မပျက်သေးသည့် သင့်သင့်တင်က...

"မေမေက သင့်တင်ထက်.. ဆယ့်ကိုးနှစ်ပဲကြီးလို့ ပါ အန်တီ.. မေမေက လာမဲ့ရှေ့လထဲမှ .. ဖော်တီ (၄၀) ပြည့်မှာ ပါ..."

ဪ...။ ဘယ်သိပါ့မလဲ...။ လေးဆယ်က လေးဆယ်နဲ့ လည်း မတူပါလား...။ အမေဆိုသော ထိုလေးဆယ်သည် သူ့သမီး သင့်သင့်တင်နှင့် မှ မတိမ်းမယိမ်းကလေးလိုလိုပဲမှတ်ရကာ.. နာမည်ကလည်း "ချယ်ရီဘစိုးတင်" ဆိုတော့.. ယောက်ျားနာမည် နောက်ကယူထည့်ထားတာလို့ ဘယ်သူက ထင်မှာ လဲ...။ နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်တွေမှ မဟုတ်တာ...။ အလွန်ဆုံးမှ သင့်သင့်တင်ကလေးရဲ့ အစ်မများ လားပဲ ထင်နိုင်တော့မပေါ့....။

အင်း...။ ခုတော့ဖြင့် သမီးရှင်အမေဟာ.. ကိုယ့်ထက် ဆယ်နှစ်ကျော်ငယ်နေပြီး.. ကိုယ့်သားထက်.. ဆယ်နှစ်ကျော်ပဲ ကြီးနေသည့်သူ..။ ဒီလိုဆိုရင်တော့ ဖြင့်.. သားလတ်ရဲ့ အိမ်ထောင်ရေးခရီးအတွက်.. နောက်ကကြိုးကိုင်ကို "ဘယ်သူများ လဲ" ဟု စိတ်တထင့်ထင့် ရှိခဲ့ရသော ဒေါ်သစ်သစ်ဆွေအတွက်.. "ဟင်း" ခနဲ သက်မကြီးချပစ်လိုက်ချင်အောင်ပင် အဖြေက ရှင်းရှင်းကြီးပင် ဖြစ်နေခဲ့ပါပြီတည်း...။

"ဪ.. အငယ်ကလေးပဲ ရှိသေးတာကိုး.. မမကတော့ သားလတ်ကို BA.BED ပြီးမှ မွေးတာဆိုတော့ ညီမရယ်... အမေနဲ့ သားက ကွာတယ်... မမ သူ့ကို မွေးတော့ ခု သူ့အရွယ်ပေါ့.. နှစ်ဆယ့်ခုနစ်.. နှစ်ဆယ့်ရှစ်တောင်ရှိနေပြီ..."

ရေစက်ဟု ပင် ဆိုရပေတော့မည် ထင်ပါရဲ့ ...။ ဒေါ်ချယ်ရီသည် ..

လတ်သစ်တင်ရဲ့ အမေဆိုသူကို... "အစ်ကိုကြီးရဲ့ ဇနီးရော မပါခဲ့ဘူးလား" ဆိုသည့် စကားတစ်ခွန်း၊ ခု.. သူ့ကိုယ်သူ "မမ" "မမ" နှင့်.. သူများတကာ အိမ်ထောင်ပြုစောခဲ့တာကိုပဲ အံ့သြချင်သလိုလို..၊ သူ့မှာ တော့ဘွဲ့နှစ်ဘွဲ့ကြီးများ တောင် ရပြီးကာမှ အိမ်ထောင်ပြုခဲ့တာကိုပဲ ကြွားဝါချင်သလိုလို...။ စကားတစ်ခွန်း...။ ဤနှစ်ခွန်းနှင့်ပင် စိတ်ထဲမနှစ်မြို့ချင်သလိုလိုကြီး ဖြစ်လာကာ.. အငြိမ်းစား ကျောင်းဆရာမကြီးပီပီဟန်ထည်လှသည့် သွင်ပြင်ပုံစံကိုလည်း .. အသည်းထဲက ယားတက်လာမိပါသည် ။

နေရာတကာမှာ ဆရာလုပ်၊ ဆုံးမချင်တတ်တဲ့ ကျောင်းဆရာမတို့ ရဲ့ ဉာဉ်ဟောင်းဟာ.. သားသမီးတို့ ရဲ့ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စကျမှ အကွက်ကျကျပင် ပြန်ပေါ်လာကာ.. သူချည်း ဝင်ရောက်ခြယ်လှယ် ဆုံးဖြတ်ပေးနေတော့တဲ့ သဘောများ လား...။ အို.. ဟုတ်မှာ ပါ..။ ဟုတ်ကို ဟုတ်မှာ ပါ..။ ပုံကြီးကိုက ကြည့်ပါလား...။

နေပါဦး...။ အဲဒီလို မတရားသဖြင့် ဆရာလုပ်ချင်ပြီး.. သူများ တကာကို စကားလုံးတွေနှင့် ထေ့တတ် ထုတတ်သော ဒီရုပ်ကြီးမျိုးကို ဘယ်မှာ မြင်ဖူး၊ ကျွမ်းဝင်ဖူးပါလိမ့်...။ အဲဒီလိုကြီးပဲလေ.. ဆုံးဆုံးမမ ဆရာလုပ်လုပ်ကြီးနဲ့ ထုနှက်အနိုင်ပိုင်းနေတတ်တဲ့ ပုံကြီးလေ...။

လတ်သစ်တင်နှင့် သင့်သင့်တင်တို့ ... ချစ်သူနှစ်ဦးသည် .. တစ်ယောက်မျက်နှာကို.. တစ်ယောက်က ဖျတ်ခနဲတွေ့ကိုယ်စီကြည့်လိုက်မိကြရုံနှင့်ပင်.. တစ်ယောက် ပြောလိုရာစကားကို နောက်တစ်ယောက်က အဓိပ္ပာယ်ဖမ်းယူ သဘောပေါက်နိုင်ပြီးသွားကြပါပြီ...။ ပွဲကတော့ သူတို့ နှစ်ဦးစလုံး ကြိုထင်ခဲ့သည့်အတိုင်းပင် ဖြစ်ပွားလာခဲ့ပြီ...။

အရွယ်မကွာသော.. သက်တူရွယ်တူ ယောက်ျားသား ဖခင်နှစ်ဦးတို့
မှာ .. အချိန်တိုအတွင်း တစ်သားတည်းကျနိုင်သွားကြကာ.. ဦးတင်မျိုး
ထွန်းက စတင်သူ.. ဦးဘစိုးတင်က နောက်က ထက်ကြပ်လိုက်သူ..။ ဦး
တင်မျိုးထွန်းက အပြောသမား၊ အမေးသမား။ ဦးဘစိုးတင်က ခေါင်းညိ
တ်တတ်သူ..၊ မေးခွန်းတွေကို ဖြေတတ်သူ..။ ဟုတ်လို့ ...။

အံ့ကိုက်ကိုဖြစ်လို့ ...။

အသက်ပိုင်းရော။ ရုပ်ပိုင်းအခြေအနေရော အတော်ကြီး အဟပ်ကွာ .
. မညီမျှကြသော မိခင်နှစ်ဦးတို့ မှာ တော့.. အဲဒီလို တစ်သားတည်း အံ
့ကိုက်ကျသွားဖို့ ဝေးလို့ ..။ အံ့လွဲပြီး ချော်ထွက်သွားတာမျိုးအထိ ဖြစ်လာ
နိုင်တာကို.. ကလေးနှစ်ယောက်စလုံးကပင် ကြုံမြင်၊
ကြုံထင်ထားခဲ့ကြပြီးသား ဖြစ်ပါသည် ။

ထင်သည့်အတိုင်းလည်း ထပ်ချမတ်ချပင် ဖြစ်လာခဲ့သည် ။
အဲဒါကြောင့်မို့လည်း လတ်သစ်တင်ကော၊ သင့်သင့်တင်ပါ.. နှစ်ဖက်မိ
ဘတို့ ကို အလောသုံးဆယ် ခပ်မြန်မြန်ကြီး မတွေ့ဆုံစေခဲ့ကြခြင်း
ဖြစ်ပါသည် ။ လတ်သစ်တင်က... ကျောင်းဆရာမတို့ ၏ ဉာဉ်နှင့်.. မျက်
စိတ် မတွေ့ရင် မတွေ့သလိုကြီးပဲ ပြောချပစ်တတ်သော...၊ အနေတည်
တည်ကြီးနှင့်.. "ဟင်" ဆိုရင် ပြန်မကြည့်ချင်တတ်တော့သော
"တစ်လမ်းမောင်း" စိတ်ဓာတ်နှင့် သူ့မေမေ ဒေါ်သစ်သစ်ဆွေကို လန့်သ
လို...။

အားလုံးရဲ့ အပေါ်မှာ တစ်သွေး၊ တစ်သံ၊ တစ်မိန့် သူချည်း အနိုင်လို
ချင်တတ်သည့်၊ တစ်ခုခုကို မကျေနပ်လေတိုင်း ပါးစပ်မှ စက်သေနတ်ပ
စ်သလို တဒိုင်းဒိုင်းနှင့် မပြီးတတ်တော့သည့်..။ ဘာကိုမှ သိပ်ခေါင်းထဲမ
ထား.. စိတ်မထင်ရင် လူမှုရေးပါ မငဲ့တတ်တော့သည့်.. မေမေ ဒေါ်ချယ်

ရီကို သင့်သင့်တင်ကလည်း အလန့်ကြီး လန့်ရသည် ပင်...။

ထိုစဉ်မှာ ပင်.. ဒေါ်ချယ်ရီက ခုမှ ပင် သူများ နောက်လိုက်ပါကာ.. အတော်ကြီး နှုတ်စကားတွေ ဖွာနေသည့်.. ဦးဘစိုးတင်ကို.. လက်ကုတ် ကာ တစ်ချက်ဆိတ်လိုက်သည် ။

"ကဲပါ.. သားရေးသမီးရေး မင်္ဂလာကိစ္စပဲ ပြောကြရအောင်ပါ..."

"ဟုတ်တယ် ညီမရေ.. မမလည်း အဲဒါပဲ ပြောချင်နေတာပါ.. မမ ဖြစ်စေချင်တာကတော့လေ..."

"ချယ်ရီကတော့ ချယ်ရီတို့ ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော သမီးကလေးအတွက်.. အစစအရာရာ.. ချယ်ရီတို့ ‘တာ’လို့ ပဲ သတ်မှတ်ထားတယ်"

ဒေါ်ချယ်ရီက ဒေါ်သစ်သစ်ဆွေရဲ့ .. စကားကိုဖြတ်ပစ်ပြီး ကလေးလေးတစ်ယောက်လို ဘုမသိ ဘမသိ ဟန်ကလေးနှင့် အတင်းကြီး ပင်ပြောပစ်လိုက်သည် ။ လက်သစ်တင်နှင့် သင့်သင့်တင်တို့ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်ကြရပြန်လေသည် ။

"မပြောချင်ဘူး.. အဲဒီမိန်းမကြီးဟာ.. သူသာ ဆယ်သုံးနှစ်သမီးနဲ့ အိမ်ထောင်ကျခဲ့ရင်တော့.. ငါ့အမေအရွယ်လို့ ပြောနိုင်ပါရဲ့ .. ဒါပေမဲ့ ဘယ်သူကတော့ ဆယ်သုံးနှစ်သမီးနဲ့ အိမ်ထောင်ပြုမှာ လဲ.. အဲဒီတော့ သူဟာ ငါ့အမေလည်း ဘယ်နည်းနဲ့ မှ မဖြစ်နိုင်ဘူး.. ဒါပေမဲ့ ငါ့အမေတောင် ငါ့ကို အဲဒီလို စကားလုံးကြီးတွေနဲ့ တစ်ခါမှ မဆုံးမ မပြောဆိုဖူးပါဘူး.. သူနဲ့ ကျမှ ပဲ ခံနေရတော့မယ်ရယ်လို့ .. အဓိပ္ပာယ်မရှိတာ.."

"မေမေ.. မေမေ.. ဘာဖြစ်လာတာလဲ.."

ဒေါ်ချယ်ရီက မျက်မှောင်ကုတ်ကုတ်ကလေးနှင့် စိတ်ရှုပ်ဟန် စွက်နေသော သမီးဖြစ်သူကို ကြည့်ကာ.. အကျယ်ကြီး အော်ဟစ်နေသော လေသံကို အနည်းငယ်မျှ လျှော့ချလိုက်ပါသည်။ ။ ဦးဘစိုးတင်ကတော့ ဤမျှ ကျယ်လောင်နေသောအသံမျိုးကို.. ရိုး၍ ပင် နေပုံနှင့်.. သူ့မျက်လုံးများက.. သူ့ရှေ့စားပွဲပေါ်မှ .. ချက်(စ်)(စစ်တုရင်)ကွက်များ ပေါ်မှ တစ်ဆံချည်မျှပင် မခွာ၊ မရွေ့ပေ..။

"ဒီမှာ .. နင့်ယောက္ခမ ဖြစ်လာတော့မဲ့ မိန်းမကြီးကိုလေ.. စမြင်လိုက်ကတည်းက.. ငါက မေတ္တာတစ်စက်မှ မရှိတာ သင့်သင့်တင့်ရဲ့ "

သင့်တင့်ရဲ့ မျက်နှာကလေးက ပို၍ မှုန်မှိုင်းသွားသည်။ ။

"ဘာလဲ.. အထက်စီးရုပ်ကြီးနဲ့ .. အမိန့်တွေ တရစပ်ပေးတော့မဲ့ ပါးစပ်ပေါက်ကြီးနဲ့ .. ကျောင်းဆရာမဟောင်းဖြစ်တော့ ဘာလုပ်ရမှာ လဲ.. သူ့ရှေ့လက်ပိုက်ပြီး ငါက ရပ်နေရမှာ လား"

သင့်တင့်နှင့်ဆိုလျှင် မိခင်လိုတစ်မျိုး၊ သူငယ်ချင်းလိုတစ်မျိုး၊ ညီအစ်မလိုတစ်ဖုံ၊ အမျိုးမျိုး ဆက်ဆံပေါင်းသင်းလို့ ရသော မေမေသည် ရုပ်နုသလောက်.. စိတ်လည်း ပျိုလှသူတစ်ဦးပင် ဖြစ်ပါသည်။ ။ မေမေတို့ စိတ်ပျိုလှပုံမှာ .. သင့်တင့်နှင့်သာမက သင့်တင့်ရဲ့ သူငယ်ချင်းမကလေးများ . . ဝမ်းကွဲညီအစ်မများ နှင့်ပါ သူကလည်း သူငယ်ချင်းတွေလို ဆင်းပေါင်းလိုက်။ ဟေးလားဝါးလားနှင့် နင်တစ်လုံး ငါတစ်လုံးရိုက်ကာ ခင်မင်လိုက်။ ပြီးရင်တော့.. ကြည့်မရတာတွေ မတည့်တာတွေပါ ပါလာကာ.. အော်ဟစ်ရန်ဖြစ်.. ပြဿနာရှာလိုက်..။

သင့်တင့်နှင့် ဆယ့်ကိုးနှစ်ကွာသည် ဆိုပေမဲ့.. အဖေ့ဘက်လိုက်ကာ ထွားထွားကျိုင်းကျိုင်းရှိသော သင့်တင်က ရုပ်ရင့်လျက်ရှိနေပြီး၊ သေး

ကွေးပုညက်သော မေမေက နုပျိုအရွယ်တင်လှသည် ဖြစ်ရာ နှစ်ယောက်သားမှာ လေးငါးနှစ်မျှသာ ကွာသည် ထင်ရလျက်..၊ လေးဆယ်ပြည့် ကာနီး မေမေ့ကို.. နှစ်ဆယ့်ကိုး၊ သုံးဆယ်ထက် ပိုမှန်းရဲသူရှိလျှင်.. မှန်းသူဟာ လူဆိုးမို့ပင်..။

အဲဒီတော့လည်း ထိုနှစ်ဆယ့်ကိုး၊ သုံးဆယ်အရွယ်လောက် မေမေဟာ သင့်တင်တို့ နှစ်ဆယ်ကျော်တွေနှင့် ရန်ဖြစ်ဘက် သူငယ်ချင်းသဖွယ် ဖြစ်နေရတာ ဘာမှ မထူးဆန်းလှတော့ပေ..။ သင့်တင်ရဲ့ ဖေဖေခမျာလည်း .. သမီးနှစ်ကောင်၊ နွားနှစ်ထောင်ကိုပဲ ထိုင်ထိန်းနေရတော့သည့် မုဆိုးဖိုကြီးနယ်...။

ရန်ဖြစ်လည်း သန်၊ စွာလည်း စွာလှပြီး.. သူချည်းအနိုင်လိုချင်တတ်သော မေမေဟာ.. သင့်တင်ကိုလည်း တစ်ဦးတည်းသော သမီးရယ်လို့ ဖူးဖူးမှုတ် အလိုလိုက်ထားပေမဲ့.. နှစ်ဦးသား စိတ်ကောက်ရန်ဖြစ်ကြပြီ ဆိုရင်တော့ .. သင့်တင်ကမှ စမချောရင် မရတော့လောက်အောင်.. ကလေးဆန်စိတ်ကောက်တတ်သူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်နေပြန်ပါသေးသည် ။

တစ်ခုခုကို မကျေနပ်လိုက်တာနဲ့ ဘယ်တော့မှ မပြီးတတ်တော့သည့် သူ့ဝသီကိုလည်း အစဉ်းသိမို့.. သင့်တင်မှာ .. ချစ်ရတဲ့ ကိုလတ်ရဲ့ မိဘများ နှင့် တွေ့ဆုံဖြစ်ကြဖို့ ကိစ္စမှာ .. ဘုရားစာကို တဖွဖွရွတ်ရင်း ရင်ကိုလည်း တမမ..။

သို့သော် ကိုယ်ကပဲ ပါရမီမကောင်းလို့ လား...။ ကုသိုလ်ကံကပဲ မပါတာလား မသိ...။ ရွတ်လိုက်ရသည့် ဘုရားစာတွေသာ နှုတ်ညောင်းသွားသည် ။ ဘုရားကတော့ မ၊မပါ။ မေမေဟာ အန်တီဒေါ် သစ်သစ်ဆွေကို မြင်မြင်ချင်းဆိုသလိုပင် အတော်ကြီး မေတ္တာတုံးသွားခဲ့သည် မှာ .. ရှေ့လျှောက်တော့ ဒီထက်ဒီ ပိုဆိုးဖို့ ချည်းသာတည်း...။

"ခု ဘာဖြစ်လို့ လဲ မေမေရယ်.."

ဒေါ်ချယ်ရီက နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးကလေးကို တအားကြီးပဲ ရွဲ့ပြီး မဲ့ပစ်လိုက်သည်။ ။

"ငါ့ကို ဆယ့်ရှစ်နှစ်သမီးလေးနဲ့ အိမ်ထောင်ပြုလို့ တဲ့ လေ... ငါ့ဟာ ငါ ဘယ်အရွယ်မှာ ပြုပြု.. သူ့အပူ ဘာပါသလဲ.. ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ အိမ်ထောင်ပြုပြီး ကသီလင်တတွေဖြစ်နေလို့ သူ တင်ကျွေးထားခဲ့တာမို့လို့ လား.. သူ့လို အိုကြီးအိုမကြီးကျမှ အိမ်ထောင်ပြုတော့ အိုကြီးအိုမကြီးကျကာမှ မြေးချီရမှာ ပေါ့... ကလေးကို သွားကျိုးကြီးတွေနဲ့ ထိုးပြီး မွေးမွေးပေးနေရရင် ကလေးက သူ့နားကပ်ပါလိမ့်မယ်.. အားကြီးကြီး.."

စစ်တုရင်ကွက်တွေဆီ အာရုံပို့ထားသော ဦးဘစိုးတင်ထံမှ "ခွီး" ခနဲ ရယ်သံတစ်ချက် ထွက်လာကာ.. ချက်ချင်း သူ့ပါးစပ်သူ လက်ဝါးနှင့် ပိတ်အုပ်ပစ်လိုက်ပါသည်။ ။ မပိတ်အုပ်လို့ တော့ မဖြစ်။ အကြောင်းသုံးပါး မရွေးသော မျက်စောင်းတစ်ခုက သူ့ဆီ ဒိုင်းခနဲ ရောက်ရှိ လာပြီ...။ ခဏကြာရင် စကားလုံးတွေရော လက်ဖဝါး၊ လက်ဆီးဆုပ်တွေပါ ဆင့်ကဲ.. ဆင့်ကဲ ထပ်လိုက်လာနိုင်စရာ အကြောင်းရှိနေပြီလေ...။

အဲဒီလို ဆိုင်ဆိုင် မဆိုင်ဆိုင်..။ ဘယ်သူ့ထိထိ၊ မထိထိ သူ့ပါးစပ်ထဲရှိ ရာတွေ အကုန်လျှောက်ပြောပစ်တတ်သည့်အကျင့်က.. ချယ်ရီဘစိုးတင်ရဲ့ ငယ်ကျင့်၊ တစ်လောကလုံးမှာ သူ့ကို နိုင်တာဆိုလို့ .. (အဲလေ.. နိုင်တာတောင် အတိအကျမဟုတ်.. လယ်ဗယ် (Level) လောက် တန်းတူလိုက်နိုင်တာဆိုလို့) သူ့သမီးတစ်ယောက်ပဲ ရှိတဲ့ ဟာ...။ ဘစိုးတင်တို့ အဖို့ ကတော့... ခေါင်းတောင် မပြုစုံပါဘူး။

ခုလည်း သူ့စကားက "သွားကျိုးကြီးနှင့် ဆိုးရမည့် ထိုးရမည့် အိုကြီး

အိုမကြီးဆိုတာ" .. သူ့ရည်ရွယ်သူတင်မက.. ကိုယ့်ပါ တစ်ချို့တည်း ထိ
နေတဲ့ ဟာ..။ ဒါကိုလည်း တွေးမိပုံမရပါဘူး..။ တွေးမိဦးတော့.. ထိထိမ
ထိထိ.. ခေါင်းထဲ အရေးထားနေမဲ့သူလည်း မဟုတ်ပါဘူး...။

"မေမေ့ကို အန်တီက အဲဒီလို ပြောလို့ လား"

"ဟဲ့.. ပြောလို့ ပေါ့"

"ဘယ်တုန်းကလဲ.. သင့်တင်လည်း မသိပါလား..."

"နင်က ဘာသိလို့ လဲ.. ဒါတင်မကသေးဘူး.. ဒီပြင်တွေပါ ပြောလိုက်
သေး.. နင် သိသလား.."

"မသိဘူး.."

"အေး.. မသိရင် ပါးစပ်ပိတ်ပြီး ငြိမ်နားထောင်.. ကြားထဲမှာ ဝင်,ဝင်
မဖြတ်နဲ့ .. အပြောပျက်တယ်.. ဟိုအဘိုးကြီး.. ရှင်လည်း မရယ်နဲ့ .. ဒီတ
စ်ခါ ရယ်သံများ ထွက်လာလို့ ကတော့ ချယ်ရီက ရှင့်ချက်(စ)ကွက်တွေ
ကို အကုန်လုံး လာတိုက်ပြီး ဖျက်ပစ်လိုက်မှာ နော်.. မလုပ်ဘူး ထင်မနေ
နဲ့ ..."

"အိုကေ.. အိုကေ.. ဘာမှ မပြောဘူး.. မရယ်ဘူး.. ဒီနားမှာ ပါ ထိုင်မ
နေတော့ဘူးလေ.. ဒီစစ်တုရင်ခုံလေး မ,ပြီး တခြားပဲ သွားတော့မယ်.. ရ
လား.."

"မရဘူး.. ဒီလို ကိုယ်လွတ်ရုန်းလို့ ရကြေးလား... ကိုယ့်သမီးကိစ္စ
ကိုယ်ပါ ဝင်နားထောင်ထားမှ ဖြစ်မှာ ပေါ့၊ ဒါ အရေးကြီးတယ်လို့ ရှင်မ
ထင်ဘူးလား..."

"အေး.. အေး.. အေး..."

"ပါးစပ်က 'အေး'နေရုံနဲ့ မပြီးဘူးနော်.. နားပါ ဒီဘက်ထုတ်ထား.."

အမှန်ကတော့ အင်မတန် ပြေငြိမ်းလွယ်၍ ရန်ရှောင်ချင်တတ်လွန်းသော..၊ သဘောကောင်း ရိုးအေးတာမှန်ပေမဲ့.. ဒီထက်ပိုပြီး နားအေးလိုစိတ်ကသာ များ နေခဲ့ပုံရသော ဖေဖေလိုလူမျိုးနှင့် အိမ်ထောင်ဖက်ခဲ့ရလို့ ပင်.. မေမေဟာ တဖြည်းဖြည်း ပို,ပိုပြီး.. ဆိုးလာခဲ့ကာ.. လိုအပ်တာထက် အနိုင်လိုချင်စိတ် ပြင်းပြနေသူတစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့တာများလား...။

"သူ့မှာ ဘွဲ့နှစ်ဘွဲ့ ရခဲ့တာကိုပဲ ကြွားလုံးထုတ်ချင်နေရအောင်.. ငါကကော ပညာမတတ်၊ ဘွဲ့မရမို့လို့ လား.. လေးတန်းပဲ အောင်ထားတဲ့ မိန်းမမို့လို့ လား.. သူသာ ဘွဲ့နှစ်ဘွဲ့ရခဲ့တယ်ဆိုတာ စာမေးပွဲတွေမှာ စာခိုးချပြီး ရခဲ့တာလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေမှာ ပေါ့..."

ဦးဘစိုးတင်က အလွန်တရာ ရယ်ချင်လှသော မျက်နှာကြီးများ နှင့် သမီးဖြစ်သူကို ခိုးကြည့်သည် ။ သင့်သင့်တင်ကတော့ ဖေဖေကို မမြင်ပါ။

"အန်တီက ဘာတွေပြောသလဲဆိုတာကိုပဲ ပြောပါဦး မေမေ..."

"သမီးနဲ့ အမေနဲ့ အရွယ်မကွာတာကိုလည်း မကျေနပ်ဘူးတဲ့ .. ဒီထက်ပိုဆိုးတာက သူ့သားနဲ့ ပါ ဘယ်လောက်မှ မကွာတော့တာကိုလည်း နည်းနည်းမှ မကြိုက်နိုင်ဘူးတဲ့ .. သူ့သားဟာ ယောက္ခမဖြစ်သူကို ဘယ်လိုပုံစံနဲ့ လေးစားပြီး 'မေမေ' ခေါ်ရတော့မလဲတဲ့ ...

နှင့်အဖေကိုလည်း ကလေးမုန့်ပေးကြိုက်ထားတယ်တဲ့ .. ယူစရာရှားလို့ .. ကိုယ့်ပညာ၊ ကိုယ့်အရွယ်၊ ကိုယ့်ရာထူးနဲ့ ကလေးယူရသလားတဲ့ .. ယူကြတုန်းက ဆယ့်ရှစ်နှစ်ပြည့်ပြီးပြီ ဆိုတာရော.. ဟုတ်မှ ဟုတ်ရဲ့ လား မသိပါဘူးတဲ့ .."

သင့်သင့်တင်မှာ သက်ပြင်းလေးတစ်ခုကို သိသိသာသာကြီးပင် ချပစ်လိုက်မိတော့ကာ.. စိတ်ထဲမှာ လည်း စနောင့်စနင်း ရှုပ်ထွေးထွေးကြီးပင် ဖြစ်သွားခဲ့ရပါပြီ..။ မိဘချင်းတွေသာ ခုမှ တွေ့၊ ခုမှ သိ ဖြစ်ကြရတာ.. သင့်တင်နှင့် ကိုလတ်တို့ ကတော့.. ခုပဲသိ၊ ခုပဲကြိုက် ပုံစံတွေလည်း မဟုတ်ခဲ့ရပါ...။

သင့်တင်နှင့် ကိုလတ်တို့ စပြီး ခင်မင်သိကျွမ်းကြတာဆိုရင် လေးငါးနှစ်တော့ ရှိပြီ။ သမီးရည်းစား ချစ်သူတွေ ဖြစ်ခဲ့ကြတာကတော့ နှစ်နှစ်နီးပါးမျှ...။ ခုခေတ်ကြီးထဲမှာ သင့်တင်ရဲ့ အသက်.. "နှစ်ဆယ့်တစ်နှစ်" ဆိုတာသည် .. အိမ်ထောင်ပြုဖို့ ရာအတွက် စောနေသေးသည် ဆိုပေမဲ့.. သင့်တင်တို့ နှစ်ယောက်စလုံးဟာ ပညာလည်း စုံပြီ။ ကိုလတ် ဆိုရင် အလုပ်နဲ့ အကိုင်နဲ့ အခြေတကျပါ ရှိပြီ။ ဘာမှ အဆင်မပြေနိုင်စရာ မရှိဘူးဆိုရင်... "စောနေ၊ ငယ်နေသေးလို့ " ဆိုပြီး နောက်ဆုတ် အချိန်ဆွဲထားလို့ လည်း ပိုပြီး ထူးခြားကောင်းမွန်လာစရာ မရှိမဲ့တူတူဆိုပြီး.. နှစ်ယောက်တစ်ဘဝကို ခပ်စောစောပဲ စဖြစ်ကြဖို့ ရည်ရွယ်မိခြင်းပါ...။

ပြောရမယ်ဆိုရင်.. ဖေဖေ ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဆယ့်ရှစ်နှစ်သမီး မေမေ့ကို ကောက်ယူခဲ့တာမို့၊ မေမေ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း ကိုယ်ကိုယ်တိုင်က ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် အိမ်ထောင်ပြုခဲ့တာမို့လားတော့ မသိ...။ သင့်တင်ကို.. "စောသည် ၊ ငယ်သေးသည် " ရယ်လို့ မဝေဖန် မတားမြစ်ကြတာ အမှန်ပါပဲ...။

ကိုလတ်နှင့်က ခုပဲသိ၊ ခုပဲ ကြိုက်ခဲ့ကြတာ မဟုတ်လေတာမို့...။ ခင်မင်စဉ်ကာလကော၊ သမီးရည်းစားသက်တမ်းပါ နှစ်နဲ့ ချီကာပင် ကြာလာခဲ့ပြီမို့.. ကိုလတ်ရဲ့ မိဘတွေကို သင့်တင်က အကျွမ်းတဝင်ကြီးမဟုတ်တောင်.. မြင်၊ တွေ့၊ သိ၊ စကားစမြည် ပြောဖူးဖြစ်နေတာတော့

ကြာခဲ့ပါပြီ။ ကိုလတ်သည် လည်း သင့်တင်တို့ အိမ်မှာ ထိုနည်းလည်း ကောင်းပဲလေ...။

ကိုယ်တိုင်ကြုံတွေ့၊ စကားစမြည်လည်း ပြောဖူးသူ အန်တီ ဒေါ်သစ် သစ်ဆွေဟာ.. ကျောင်းဆရာမဟောင်းမို့.. စကားရှည်ရှည်လျားလျားနှင့် ဆုံးမ ဆရာလုပ်ချင်တတ်တာကလွဲလို့ ...။ စိတ်ကြီးစိတ်ဆတ်မဲ့ပုံရကာ.. သူ့အပေါ်ကောင်းလျှင် အစွမ်းကုန် ပြန်ကောင်းမည်.. ဆိုးလာလျှင်တော့ ဆတ်ဆတ်ထိမျှမခံပါဟူသော ပုံစံမျိုး အတိအကျပင် ထွက်နေတာကလွဲ လို့ .. စိတ်ရင်းသဘောထားမှာ တော့ ဆိုးမည့်ပုံမရတဲ့ အပြင်.. ကောင်း ကို ကောင်းနေသေးသော.. ဂုဏ်သရေရှိ နာမည်ကောင်းနှင့် မိန်းမကြီး တစ်ဦးပင် ဖြစ်ပါသည် ။

"သူ့အပေါ် ဆိုးလာလျှင်တော့ လုံးလုံးမခံ" ဟူသော ပုံစံမျိုးကိုတော့ သင့်တင်က မမှုပါ။ သင့်တင်ကိုယ်တိုင်ကလည်း အဲဒီလိုပုံမျိုးပဲဖြစ်ကာ.. ကိုယ့်အမေလို နေရာမျိုးက ယောက္ခမကို မဆိုထားနဲ့ .. တခြားဘယ်သူ စိမ်းတစ်ယောက်ကိုမျှ အလကားနေရင်း.. သွားဆိုးနေမဲ့သူမျိုးမှ မဟုတ် တာ...။ ဆုံးမ ဆရာလုပ်ချင်တတ်တာကိုကျတော့ မေမေ ဒေါ်ချယ်ရီနှင့် တစ်သက်လုံး ကြီးပြင်းလာခဲ့ရသော သင့်တင်တို့ က.. လုံးဝကိစ္စမရှိ...။ ခေါင်းရှုပ်စရာရယ်လို့ ပင် မတွေ့.. အေးဆေးပင်...။

ဒီတော့ "မသင့်မြတ်၊ အဆင်မပြေစရာမရှိ" လို့ ကို တစ်ထစ်ချ အပိုင် တွက်ထားခဲ့တာ။ ထွက်ထားတဲ့ အတိုင်းလည်း ဆက်ဆံကြည့်ရသလောက်တော့ အဆင်ပြေ ညီညွတ်ချောမွေ့ခဲ့ဖူးပါသည် ။ ခုကျတော့ အဲဒီ အန် တီ ဒေါ်သစ်သစ်ဆွေဟာ.. ခုလိုမျိုး ကိုယ်နဲ့ လည်း မဆိုင့်တဲ့ .. အလကား အခြေအမြစ်မရှိ.. အ,မနာပတွေကို.. တွင် တွင် ကျယ်ကျယ် ထုတ်လွှတ် ကာ.. သူတစ်ပါးရဲ့ ထောက်ကွက်၊ ပျော့ကွက်ဖြစ်မည်ထင်သော

အရာများကိုမှ .. ထောက်ပြ၊ နင်းချ၊ အတင်းတုတ်တတ်သူမျိုးတဲ့ လား..။

မထင်ပေ..။ ထင်ရက်စရာလည်း မရှိ...။ အဲ.. တစ်ခုရှိတာက သူ့ကို ကိုယ့်ဘက်ကနေ တစ်ခုခုများ စပြောမိတာမျိုးနှင့် ဆိုရင်တော့ ...။

"အန်တီက အဲဒီလိုပြောရအောင်.. မေမေက ဘာစသွားပြောမိလို့ လဲ ဟင်..."

"အောင်မာ.. ကြည့်စမ်း.. အသားထဲက လောက်ထွက်တဲ့ မိန်းမ.. တော်တောင် မတော်ရသေးဘူး.. ယောက္ခမအီးရှူပြီး ယောက္ခမကိုပဲ အ ကောင်းမြင်ချင်နေပြီ.. ငါက ဘာလို့ စပြောရမှာ လဲ.. ချယ်ရီတို့ က ကိုယ် ကစတဲ့ သူ မဟုတ်ဘူး သင့်သင့်တင့်ရဲ့ .. စလာရင်သာ မခံတတ်တဲ့ သူ.. သူကသာ အရင်စတာ..."

"ဒါဖြင့် .. ခု မေမေလည်း တစ်ခုခုတော့ ပြန်ပြောလိုက်ပြီးပြီပေါ့..."

"ဒါပေါ့.. ဘယ်ခံမလဲ..."

"အို.. ခက်တာပဲ.. ဒါပေမဲ့ နေပါဦး.. သူက ဘာလို့ အဲဒီလို စပြောရမှာ လဲ.. ပြောကော ပြောလို့ လား ... မေမေ ဘယ်ကကြားတာလဲ.. တိုက်ရိုက်လား.. ကြားလူနဲ့ လား... ကြားလူရှိရင် အဲဒီကြားလူက ဘယ်သူလဲ.. ယုံကောယုံရရဲ့ လား..."

"အင်.. ကြည့်စမ်း.. ပြောရင်း ဆိုရင်းက ငါ့ကိုဖြင့် မယုံဘဲ တစ်ဖက် ကိုချည်း စွတ်ယုံချင်နေတဲ့ မိန်းမ..."

" မဟုတ်ဘူး မေမေရဲ့ .. အန်တီက အဲဒီလို Type မျိုးတော့ မဟုတ် ဘူး ..."

"ဒါဖြင့်.. ငါကတော့ အလိမ်အညာ၊ မဟုတ်တာပြောမဲ့ Type ပေါ့... အင်.. အင်..."

ဒေါ်ချယ်ရီမှာ ... သမီးဖြစ်သူကို စိတ်တိုတိုနှင့်.. သူ့ကျောကုန်းကို လက်သီးဆုပ်တွေနှင့်... "တအင်အင်" သာ ထုနေမိပါတော့သည်။ ။ ဘုရား... ဘုရား.. ကြားသားမိုးကြိုး...။ ဒီလောက်ပြောပါတယ်ဆိုမှ .. "အန်တီက ဒီလို Type မျိုး မဟုတ်ဘူး" တဲ့ ။ ယူ မယူရသေး...။ တစ်ဖက်သတ်ဘက်ပင်းပြီးသား ဖြစ်နေသည် ။ ကိုယ့်ကိုမယုံ။ မကြားမမြင်ရဘဲနှင့် တစ်ဖက်ကိုသာ မျက်စိမှိတ်ပြီး ယုံနေသည် ။

"အင်.. အင်.. ခွေးမ၊ ဝက်မ၊ နင့်မွေးထုတ်ထားရတာ.. ဗိုက်မှာ ဓားရာကြီး ကျန်ရစ်တာပဲ အဖတ်တင်တယ်.. ငါ့ဘက် မပါဘူး... ငါ့မယုံဘူး.. အလကားဟာမ..."

မပြောလိုက်ချင်ဘူး...။ ဟင်း.. သူ အင်မတန် ယုံကြည်ဘက်ပင်းနေတဲ့ သူ့ယောက္ခမလောင်း ဆိုသူဟာ.. ဒီတစ်ခါတင်မက.. ဟိုးအရင် ခေတ်အဆက်ဆက်တွေဆီကတည်းက... သူများ မကောင်းကြောင်းလည်း ပြောပြီး.. ပါးစပ်ကြီးတစ်ပေါက်နဲ့ ထုနှက် ဆရာလုပ်တတ်သူဆိုတာ...။ အတိတ်ပါ ပြန်လှန်လိုက်ရရင် မကောင်းဘဲ ရှိတော့မယ်...။

ဒီရုပ်မျိုးကြီး မြင်ဖူး ကျွမ်းဖူးပါတယ် မှတ်တာ.. ခုမှ ပြန်မှတ်မိရတော့.. ဒီရုပ်ကြီးဟာ ရှေးအရင် အတိတ်တုန်းကလည်း ဒီလိုပဲ.. အကျင့်ရော ပါးစပ်ပါ မကောင်းခဲ့ဖူးသူကြီးလေ...။

"တော်ပါတော့ ချယ်ရီရယ်.. သမီးက ကလေးပဲ..."

ဦးဘစိုးတင်မှာ မနေသာ၍ ဝင်တားရပါတော့သည်။ ။

"ဒါဖြင့် ရှင်က လူကြီး၊ အဲဒီမိန်းမကြီးရဲ့ အချိုးအချိတ်ကို ရှင်မြင်လာခဲ့ရတဲ့ အတိုင်း.. ကလေးကို ပြန်ရှင်းပြလိုက်.. ကိုယ်က သူ့ကို မြင်မြင်ချင်း မေတ္တာတုံးမိသလို.. သူ့မျက်စိထဲမှာ လည်း ကိုယ့်မြင်လိုက်တာနဲ့ ဆောက်နဲ့ ထွင်းချလိုက်သလိုဆိုတာ.. မသိတာမှတ်လို့ ... ပြောပြလိုက်..

ပြောပြလိုက်.. ရှင့်သမီး ရှင်ပဲပြော"

သင့်သင့်တင်က ဖေဖေဘက် မျက်လုံးကြီးပြုံးပြီး လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ။ ဦးဘစိုးတင်က အခက်တွေ့ရချေပြီ။ တစ်ဖက်က သားရှင်မိခင် အနေနှင့် ချယ်ရီကို မြင်မြင်ချင်းပင် မနှစ်သက်ဆိုတာတော့.. ကိုယ်လည်း ရိပ်မိသလိုလိုနဲ့ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်ပါရဲ့ ။ ဘာလို့ ဆို.. လူသူစိမ်းတစ်ရာမှာ ကိုးဆယ်လောက်ကတော့ ချယ်ရီနဲ့ အရင်ကတည်းက သိကျွမ်းခဲ့ကြတာ မဟုတ်ဘဲ ခုမှ စပတ်သက်ရလျှင်.. ဒီလိုချည်း ရှိကြမှာ ပဲဥစ္စာ...။ သိပ်မလွဲနိုင်...။

မဟုတ်က ဟုတ်က.. အ,မနာပတွေပါ ပြောထွက်သည် ဆိုတာကတော့..

"ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ဖေဖေ..."

"အမှန်ပြောရရင်တော့ ဖေဖေလည်း ဘာမှ ကို မသိတာ"

ဦးဘစိုးတင်ရဲ့ အသံက တိုးတိုးကလေး..။ သင့်သင့်တင်ရဲ့ သက်ပြင်း ချသံကသာ ပိုမိုပြီး ကျယ်လောင်လို့ နေသည်။ ။

လက်သစ်တင်တစ်ယောက် အခန်းထဲဝင်ရောက်လာလျှင်.. ဖေဖေက သူပြောလက်စ စကားကို တိခန့်ရပ်ကာ.. ဘာမှ မဖြစ်သည့် နဂိုနေဟန်တစ်ခုကို အတင်းကြီး ဟန်လုပ် သရုပ်ဆောင်နေပေတော့သည်။ ။ သူတို့ ဘာသာ တိုးတိုးကျိတ်ကျိတ်နှင့် တိုင်ပင်စရာရှိတာတွေကို ဆက်တိုင်ပင်ကာ အလေးအနက်ရုပ်တွေနှင့်ပဲ ဖြစ်နေလျှင်တောင်မှ လက်သစ်တင်က

.. သူတို့ ရဲ့ ကိစ္စကို ဒီလောက်ကြီး စိတ်ဝင်စားသွားစရာ ရှိမည်မထင်ပေ
...။

အနေအေးကာ နှုတ်နည်းတတ်သော လတ်သစ်ဟာ လူကြီးမိဘတို့
ရဲ့ ဆွေရေး၊ မျိုးရေး၊ လူမှုရေး၊ အလုပ်ကိစ္စ တိုးတိုးကျိတ်ကျိတ် မှန်သမျှ
တို့ ကို.. အတင်းကြီး လိုက်သိချင် စပ်စုနေတတ်သူမျိုးမှ မဟုတ်ဘဲ..။

ခုဟာကတော့.. ကိုယ်ရောက်လာမှ .. ရုတ်တရက် စကားဖြတ်ပြီး..
ဖေဖေမလည်း ဟန်တွေပန်တွေနှင့် ဖြစ်နေသည် ဆိုတော့ကာ...။ ပျော်
ပျော်ရွှင်ရွှင် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း နေတတ်လေ့ရှိသော ဖေဖေဟာ အဲဒီလို
ဟန်တစ်လုံး ပန်တစ်လုံးနှင့်.. ဟန်ဆောင်နေပြီဆိုရင် ဘယ်တော့မှ ပီရိ
တတ်သူမျိုးလည်း မဟုတ်ပါ...။

"ကျွန်တော့်အကြောင်း တစ်ခုခုများ ပြောနေကြတာလား ဖေဖေ"

"ဟေ.. အေး.. အဲ.. မင်းအကြောင်း.. အေးလေ.. မင်းအကြောင်းတော့
လည်း မဟုတ်ဘူး ကွ.."

ဖေဖေက ရုတ်ချည်းပင် သူ့ရဲ့ ဟန်တစ်လုံး ပန်တစ်လုံးကြီးကို ဖျက်
ပစ်လိုက်ကာ.. စိတ်ခပ်ရှုပ်ရှုပ်ပုံစံနှင့် မေမေဘက် လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး
...

"မင်း.. သားလတ်ကို မင်းပဲ ပြောပြ လိုက်လေ သစ်သစ်ရာ.. ဒါ သူမ
သိစရာ ကိစ္စမျိုး မဟုတ်ပါဘူး.. သိထားမှ ကို ဖြစ်မှာ ပါ.. သိဖို့ လိုတာ
ပေါ့.. ပြောလိုက်.. ပြောလိုက်.. မျိုသိပ်ထားနဲ့ .. အဲဒီလို မျိုသိပ်ထားရပြီ
ဆိုရင် မင်းက လွယ်တာ မဟုတ်ဘူး .. မျိုရင်း မျိုရင်းနဲ့ ပြီးမှ ဝုန်းခနဲ
စုပြီး ထပေါက်ကွဲရရင်.. ဘယ်သူ့အတွက်မှ မကောင်းဘူး၊ ပြောလိုက်..
သားလတ် စိတ်မကောင်းမှာ ဘာညာလည်း တွက်မနေနဲ့ တော့.. ခု
နည်းနည်းစိတ်ကသိကအောက် ဖြစ်ရမှာ နဲ့ စာရင် နောင်မှ စုပြီး ပေါက်

ကွဲတာက.. ကလေးတွေအတွက် ပိုပြီး ထိခိုက်မှာ ..."

"ကလေးတွေ..."

လတ်သစ်တင်က စိတ်ထဲမှ ပဲ သံယောင်လိုက်ကြည့်လိုက်ကာ မေမေမျက်နှာကို စိုးရိမ်မကင်း လှမ်းကြည့်လိုက်ပါသည်။ ။ မှုန်မှိုင်းပြီး တင်းမာနေသော မေမေမျက်နှာရိပ် မျက်နှာကဲထဲတွင် ... လတ်သစ်တင်အတွက် စိတ်မကောင်း လက်မကောင်းဖြစ်နေရသော အရိပ်အယောင်များကိုပါ ထည့်သွင်းပြီး အကဲခတ်လိုက်မိလျှင်.. လတ်သစ်တင်က... "မေမေ..." ဟု ခပ်တိုးတိုး ခေါ်လိုက်မိပါသည်။ ။

"ကလေးတွေ..." ဟု ဆိုကတည်းက ဒီကိစ္စသည် .. လတ်သစ်တင်တစ်ယောက်တည်းနှင့် သက်ဆိုင်သောကိစ္စ မဟုတ်တော့ပြီ။ ဘယ်သူရှိမလဲ.. ဘယ်သူမှ မဟုတ်နိုင်...။ သင့်တင်ပါ ပါဝင်လာသောကိစ္စမျိုးပင် ဖြစ်ရတော့မည်။ သင့်တင်နှင့် လတ်သစ်တို့ ၏ ကိစ္စမှာ မေမေမျက်နှာက အဲဒီလောက်အထိ မှုန်မှိုင်းတင်းမာလို့ နေလျှင်...။

လတ်သစ်က သက်ပြင်းတစ်ခုကို ခပ်ဖွဖွ အသာချသည်။ ။ လတ်သစ်ရဲ့ မေမေဟာ.. လတ်သစ် ရွေးချယ်ခဲ့သည့် အိမ်ထောင်ဖက် ချစ်သူကလေးကို ဘယ်လောက်စိတ်တိုင်းကျပြီး တဖွဖွ ပြောမဆုံးနိုင်အောင် ရှိနေရသလဲ...။ လတ်သစ်က အသိဆုံးပါ...။ သင့်တင်ကြောင့်တော့ဖြင့် မေမေဟာ မှုန်မှိုင်းနေစရာမရှိလျှင်.. ဒါ သိပ်တွေးနေစရာ မလိုပါ...။ မကြာခင်ကမှ အသစ်ထပ်မံပတ်သက် သိကျွမ်းခဲ့ရသည့် သင့်တင်ရဲ့ မိဘများအတွက်ကြောင့်သာပေါ့...။

ကဲပါလေ.. အင်မတန်မှ သဘောသက္ကာရ ကောင်းမွန်ပြီး အေးဆေးလွန်းလှသည့် အဘိုးကြီးကိုလည်း စာရင်းထဲက ထပ်မံပြီး ဖယ်ထုတ်လိုက်ပါဦး၊ ဘယ်သူကျန်မလဲ...။ အန်တီချယ်ရီပဲပေါ့...။ မေမေလို အမေမျိုး

ဟာ အန်တီချယ်ရီလို မိန်းမမျိုးကို သဘောမကျနိုင်... ဟု ဆိုပါလျှင်.. ဒါ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်.. ဖြစ်ကိုဖြစ်ရမည့်ကိစ္စသာဖြစ်လျက်.. ထူးဆန်းအံ့ဩတုန် လှုပ်နေစရာ မရှိပါ...။

"သဘောကျလာပါသည် " ဆိုရင်သာ "ဘုံကြောင့်လဲ" ဟု တွေးရ တော့မှာ မို့... "သဘောမကျဘူး" ဆိုတာကတော့.. ကြိုတင်မျှော်မှန်း ထားပြီးသား ကိစ္စကြီးပဲ..။ ဒါပေမဲ့ ခုလောက်ထိ တင်းတင်းမာမာကြီးနှင့် မခံမရပ်နိုင် ဆိုတာမျိုးကြီးကတော့ ဘုံကြောင့်လဲ..။ ပြီးကျတော့ စတွေ့ဖူးလိုက်ချိန်တုန်းကတောင်မှ ...

"ဘယ်လိုမိန်းမလဲ မသိဘူး သားလတ်ရေ.. မလွယ်ပါဘူး"

ဆိုတာကလွဲလို့ ... ခုလိုကြီးတော့... ဒေါသတွေနှင့် တင်းမာမနေခဲ့ပါ..။ ခု ဘာများ ဖြစ်ပါလိမ့်...။

"သားလတ်ရေ.. မင်းနဲ့ .. သင့်သင့်တင် ကလေးတို့ ကိစ္စကတော့ ပြန် စဉ်းစားရမလိုလိုတောင် ဖြစ်နေပြီ..."

"ဗျာ..."

"ဟာ... သစ်သစ်ရာ.. မင်းက ဒီလောက်ကြီးထိတော့ မပြောသင့်ဘူး လေ.. ကလေးတွေ စိတ်မကောင်းအောင်..."

"အေးလေ.. ဟုတ်ပါတယ်.. အဲလိုကြီးတော့လည်း မပြောချင်ပါဘူး.. ဒါပေမဲ့ မေမေ စိတ်မကောင်းဘူး သားလတ်.. မေမေအကြောင်းလည်း မင်းသိတဲ့ အတိုင်းပဲ... စိတ်မကောင်းဘူး ဆိုရင်တော့ ဘယ်နည်းနဲ့ မှ ကို စိတ်ထဲက မကောင်းလာတော့ဘူးပဲ.. မင်းကိုတော့ စိတ်မဆင်းရဲစေ ချင်ဘူး.. သို့သော်.. မင်းရော မေမေတို့ ပါ စိတ်ဆင်းရဲကြရမဲ့ကိစ္စ ဆိုတာ ကတော့ သေချာနေပြီ..."

"ဘာလို့ များ လဲ မေမေ..."

မေမေ ပြန်မဖြေသေးခင်ပင် လတ်သစ်ကပဲ.. ဆက်ပြီး..

"အန်တီချယ်ရီကြောင့်များ လား..."

"မင်းက ကြုံသိနိုင်သားပဲ..."

"ဒါပဲရှိနိုင်တာပဲ မေမေ..."

"နေပါဦး.. အဲဒီတစ်ယောက်ဟာ ရူးများ နေသလား..."

လတ်သစ်တင်က... "တဟက်ဟက်" နှင့် အသံထွက်အောင်ပင် ရယ်
မောလိုက်မိပါသည်။ မေမေဟာ သူဒေါသထွက်တိုင်းလည်း လူတစ်ဖက်
သားကို ဖိနှိပ်ပြီး ပြောတတ်သူတစ်ယောက် မဟုတ်ပါ။ ခုမေးခွန်းမျိုးက
တော့ မေမေမှ မဟုတ်ဘဲ... ဘယ်သူပဲ မေးကြည့်ကြည့်.. မေးကြည့်မိသူ
ဘက်က မလွန်နိုင်လောက်သည့် အမေးမျိုး...။

ဒါပေမဲ့လည်း ပဲ အန်တီချယ်ရီကတော့ အရူးတစ်ယောက်တော့ မဟု
တ်ရပါ။ တစ်မျိုးပေါ့...။ "တစ်မျိုး" ဆိုသည့် စကားလုံးကိုသာ
သုံးရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ဒါပေမဲ့ လူဆိုတာက ကိုယ့်အကြောင်းနဲ့ ကိုယ်
လေ...။ သူ့နေရာမှာ သူလိုအခြေအနေနဲ့ ကြုံတွေ့ရတဲ့ သူမှန်သမျှ သူလို
ပဲ "တစ်မျိုး" ဖြစ်ကြမည့်သူချည်းဟု လတ်သစ်ကတော့ ထင်မိသည်။

အသက်ဆယ့်ရှစ်နှစ် အရွယ်မှာ သူ့အသက်ထက် နှစ်ဆကြီးသည့် အ
သက်ကြီးကြီး လူကြီးတစ်ယောက်နှင့် အိမ်ထောင်ကျလိုက်သည်။ နေ
ရေး၊ စားရေး၊ ပိုက်ဆံငွေကြေး၊ လူမှုရေး ဘာမှ ပူပင်စရာမလိုခဲ့ဘဲ.. အဲ
ဒီလူကြီးက စွတ်အလိုလိုက်.. မြှောက်စား၊ သည်းခံခဲ့တာကိုချည်း ကြုံနေ
ရတဲ့ အခါ...။

ဒါများ "တစ်မျိုး" ဖြစ်စရာလား.. ဆိုရင်တော့ .. တစ်မျိုးဖြစ်စရာပင်

ဖြစ်ပါသည်။ ။ လူဆိုတာမျိုးက အနိုင်မရဘူးသေးသည့်သူမျိုးက အနိုင်လိုချင်တတ်တာထက်.. အနိုင်ချည်း ရနေခဲ့သည့်သူမျိုးက ပိုလို့ တောင်မှ အနိုင်နှင့်ချည်း ကြုံချင်တတ်ကြတာ.. ဒါလူ့သဘာဝ လူမနောလေ။ ပိုဆိုးတာက အဲဒီလို တစ်ဖက်သတ် အလိုလိုက်ခံနေရသည့် ဆယ့်ရှစ်နှစ်သမီးကလေးဟာ အဲဒီအချိန်ကစလို့ .. လူမှုဝန်းကျင် အသိုင်းအဝိုင်းနှင့် ကင်းကွာသွားပြီး.. ဒီယောက်ျား၊ ဒီသမီးနှင့် ဒီမိသားစုပဲ သူတစ်ကမ္ဘာ ဖြစ်နေခဲ့ရတာ...။

"မေမေ့မှာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့ .. သူငယ်ချင်းအပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ .. ဟေးလားဝါးလား.. သွားသွားလာလာ.. သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်းကြီး ပြန်ဖြစ်လာရတာ. သင့်တင် ကြီးလာတော့မှ သိလား.. အဲဒီ သူငယ်ချင်းအပေါင်းအသင်း ဆိုတာတွေကလည်း အားလုံး သင့်တင်ရဲ့ သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေ.. တွေနဲ့ ချည်းပဲ.." တဲ့ ...။

သင့်တင်ရဲ့ သူငယ်ချင်းတွေ၊ ဝမ်းကွဲတွေနဲ့ လည်း ခေါ်လိုက်မခေါ်လိုက်..။ တည့်လိုက် ပြတ်လိုက်ဆိုသော အန်တီချယ်ရီဟာ.. အန်ကယ်ဘစိုးတင်ဘက်က ဆွေမျိုးသားချင်း မှန်သမျှနှင့်ကတော့ ငါးနှစ်သမီးလောက်နှင့်ပင် မချန်...။ တစ်ယောက်နှင့်မှ ကို မတည့်..။ စကားမပြောကြပါတဲ့ . . .။ လတ်သစ်တင်နှင့်ကျတော့.. မြင်ကတည်းက အဖွဲ့ကျ..။ နှစ်သက်လိုလားစွာ.. ခင်မင်လေသည် ။ ကဲ.. မဆန်းဘူးလား။

"ရယ်မနေနဲ့ သားလတ်.. သူဟာ အဲဒီလိုမိန်းမဆိုတာ မင်း မေမေ့ကို ကြုံပြောဖို့ တော့ ကောင်းတာပေါ့.. အို.. အနည်းဆုံး သူ့နာမည်လောက်ကိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကြုံပြောမထားခဲ့တာကတော့ မင်းရဲ့ ပေါ့လျော့မှုသက်သက်ပဲ.. ပြဿနာက အဲဒီက စတာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်..."

"နာမည်ကအစ ကြုံမပြောမိတာကတော့ ကျွန်တော့်အပြစ်ပါ.. ဒီပြင်

အကြောင်းတွေကတော့.. ကြုံပြောထားတော့.. ကြုံစိတ်ဆင်းရဲရနိုင်တာ ပေါ့ မေမေ..."

"ဪ.. မင်းက အဲဒါကြောင့် နောက်ဆုံးအချိန် အနီးကပ် ကျကာမှ ဆိုသလို..."

"စိတ်ရင်းကတော့ မဆိုးပါဘူး.. ကျွန်တော်နဲ့ တော့ သင့်သင့်မြတ်မြတ် ရှိပါတယ် မေမေ"

"စိတ်ရင်းက ဘယ်နှယ်ကြောင့် မဆိုးရမှာ လဲ.. ဒီလောက်စိတ်ပုပ်ပြီး သဘောထားဆိုးနေတဲ့ ဟာကို.. မင်းနှယ်..."

"ဟာ.. မေမေ.. အဲဒီလိုတော့ မဟုတ်ဘူး ထင်တယ်..."

"ဟုတ်ကို ဟုတ်တယ်.. ဒီမှာ သားလတ်ရဲ့ .. မင်းသာဆိုရင် လူတစ်ယောက်ကို အကြောင်းမသိ ဘာမသိနဲ့ .. အဲဒီလူတစ်ယောက်ရဲ့ အတင်းကို ဟုတ်မဟုတ် မှန်မမှန်လည်း မသေချာဘဲ... ပါးစပ်ထဲ တွေ့ရာလျှောက် ဖြန့်ဖွပြီး ပြောဖြစ်ပါ့မလား..."

"ဘယ်တော့မှ မလုပ်ဘူးလေ မေမေ.. ဘာဖြစ်လို့ လဲ အန်တီချယ်ရီက အဲဒီလို လုပ်တတ်သူမို့လား..."

"အတိအကျကြီးကို လုပ်တာပဲ.. စိတ်ပျက်ဖို့ တကယ်ကောင်းတယ်..."

"သေချာရဲ့ လား မေမေရယ်... သူ့အကြောင်း မေမေက ဘယ်ကနေ ကြားလာလို့ လဲ..."

"ကြားလာတာ မဟုတ်ဘူး ဟေ့.. ပြောတဲ့ သူက အိမ်တိုင်ရာရောက်ကြွ လာပြီးတော့ကို လာပြောတာ.. သူ ဒီလိုလာပြောရတာကလည်း ဟိုကသတင်း ဒီပို့၊ ဒီကသတင်း.. ဟိုပို့ သဘောမျိုး မဟုတ်ရပါဘူးတဲ့ .. တ

စံဖက်ကလူက သူ့ကို အဲဒီလို ပြောပေးစေချင်လွန်းလို့ ကို ညွှန်ကြားအကူအညီတောင်းတဲ့ သဘောမျိုးမို့ကို ကြွလာခဲ့ရတာပါတဲ့ ..."

"ဟာ.. ဘယ်သူလဲ.. တယ်ထူးဆန်းပါလား.. တစ်မျိုးကြီးပဲ..."

"စိန်ပွဲစား ဒေါ်မြင့်မြင့်လေ..."

"အာ.. အန်တီမြင့်မြင့်ကြီးများ မေမေရယ်.. ဒါမျိုး ဟိုပြောဒီပြော ဒီလောက်ဝါသနာပါနေတဲ့ ဥစ္စာ.. အိမ် လာပြီးရင် သူ့စိန်တစ်လုံးမှ မရောင်းရရင်နေ.. အတင်းတုတ်ရရင်တော့ ကျေနပ်တယ်ဆိုတဲ့ အထဲက ဥစ္စာ.. သူ့စကားများ ယုံကြည်နေရသေးတယ်.."

"ယုံရမှာ ပေါ့.. သူ့ကို မေမေက အဲဒီ ချယ်ရီဘစိုးတင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘာများ ပြောဖူးလို့ လဲ.. မေမေတို့ ချင်း ပတ်သက်စရာရှိနေတာ၊ အချင်းချင်း ဆုံတွေ့ပြီး သားရေးသမီးရေး စကားပြောဖူးကြတာ... မြင့်မြင့် သိစရာဘာအကြောင်းမှ မရှိဘူး.. သိလည်း မသိဘူး.. အစက မသိဘဲ ခုမှ ရုတ်တရက် သိ လာပြီး.. အိမ်တိုင်ရာရောက် လာပြောတာဟာ.. ဟိုမိန်းမက သူ့ကို သွားကိုပြောလိုက်လို့ ဆိုတာ သေချာတယ်.. ဘယ်လိုပဲ တွက်တွက် ယုတ္တိရှိတယ်..."

"ဟုတ်နိုင်သားပဲ" ဟု လတ်သစ်က တွေးလိုက်မိသည်။

"ပိုသေချာတာက အဲဒီ ချယ်ရီဘစိုးတင်ဟာ မေမေနဲ့ ရေစက်ပဲ.. စမြင်လိုက်ကြရကတည်းက.. တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် လုံးဝမကြိုက်နိုင်ကြဘူး.. အချင်းချင်းလည်း သိနေတယ်.. မေမေက သူ့ကိုမကြိုက်တာထက် သူက မေမေ့ကို နေရင်းထိုင်ရင်း ကြည့်မရဖြစ်နေတာက ပိုချင်တောင် ပိုမယ် မလျော့ဘူး.. ဒါပေမဲ့ နောင်အရှည်သဖြင့် ဆက်ဆံကြရတော့မဲ့ သူတွေလို့ သူသတ်မှတ်ရင်.. ဘာကြောင့် ခုလို အတင်းလည်တုတ်တာမျိုး သူလုပ်သလဲ... ပြန်ရောက်မယ် သေချာတဲ့

သူမျိုးကိုမှ အချိန်ယူစုံစမ်းပြီး သွားပြောတာမျိုးနော်.."

"ဘယ်သူ့အကြောင်းလဲ.. သူ လျှောက်ပြောတယ်ဆိုတာ မေမေ့အကြောင်းတွေလား မေမေ.."

ဒေါ်သစ်သစ်ဆွေမှာ တစ်ကိုယ်လုံးပင် တုန်ယင်လာသယောင် ဖြစ်လာပါသည်။ ။ အံ့ဩစရာ ကောင်းလိုက်တာ..။ ခုမှ စမြင် စသိကြရပေမဲ့ သူနဲ့ ကိုယ်ဟာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် (စိတ်ထဲက မပါနိုင်ရင်တောင်) အလေးတော့ ထားရမည့် အနေအထားမျိုးတွေမှာ မဟုတ်လား.. ။ ကိုယ့်ဘက်က သူ့သမီးကလေးကို နှစ်သက်လက်ခံ သဘောကျနိုင်သလိုမျိုး ကိုယ့်သားကိုလည်း သူတို့ ဘက်က.. လိုလားလွန်းလို့ ကို...၊ သမီးဖြစ်သူနှင့် ခင်မင်ခွင့်၊ အိမ်လာလည်ခွင့်၊ တွဲသွားတွဲလာခွင့်တွေ ပေးထားခဲ့တာဆို...။

ဒီလိုမျှမှန်း သဘောတူပြီးသား ဖြစ်ပါရက်.. ဘာကြောင့် ကိုယ့်မကောင်းကြောင်းတွေကို သူ့ဘက်က လည်ပြီး လျှောက်ပြောရပါသလဲ...။ သားကိုတော့ နှစ်သက်နိုင်ပေမဲ့ အမေကြီးကိုတော့ လုံးဝ သဘောမကျနိုင်ပါဘူးဆိုရင်တောင်.. ကိုယ်လိုပဲ.. ခပ်ခါးခါးနှင့်ပင် အတင်း ရင်ထဲမျိုချထားလိုက်လည်း ရတာပဲ..။ ကိုယ့်သား ကိုယ့်သမီးတွေကို မကွဲမပြစေချင်ဘူးဆိုရင် ပြောပါတယ်...။ လူလိမ္မာတို့ အမျက်.. အပြင်မထွက်စေရပေါ့...။ မဟုတ်ဘူး လား။

ကဲ.. ဒီလိုမှ မဟုတ်... မျို့ကို မမျို့နိုင်လောက်အောင် အကျင့်ဝသီက ပါနေပါပြီဆိုရင်လည်း .. ကိုယ့်မိသားစုထဲဖြစ်ဖြစ်.. ကိုယ့်ဆွေထဲမျိုးထဲ.. အရင်းဆုံး သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေ ဆိုတာမျိုးထဲလောက်သာ.. တိုးတိုးကျိတ်ကျိတ်.. မသိမသာ ရင်ဖွင့်ပေါ့..။ မဟုတ်ဘူး လား...။ ခုကျတော့.. မြင့်မြင့်လို လူမျိုးကိုမှ ရွေးရသတဲ့ ...။

ဒါလည်း အလွယ်တကူတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးနော်..။ ခုမှ စမြင်ဖူး.. (နာမည်တောင်မှ ခုမှ စကြားဖူး) ကြသူချင်း နှစ်ယောက်ကြားက နှစ်ယောက်စလုံးနဲ့ အကျွမ်းတဝင် ပတ်သက်ဖူးတဲ့ သူကို သူ ရှာဖွေရမှာ ..။ ကိုယ်သာ ဆိုရင်တော့ လုပ်ပဲမလုပ်တတ်ပါဘူး..။ ကိုယ်နဲ့ သိသူတိုင်းကို... "ဟေ့.. ချယ်ရီ ဘစိုးတင်နဲ့ များ ခင်သလား" လို့ လူတိုင်းစေ့ကို လိုက်လျှောက်မေးကြည့်နေရမှာ မျိုးကြီးလား..။ ဘယ်လိုမှ မလွယ်ကူမဖြစ်နိုင်တဲ့ ကိစ္စ...။

အဲဒါကြောင့်ပဲ အဲဒီမိန်းမတစ်ယောက်ဟာ လက်ဖျားခါရလောက် အောင် အံ့ဩစရာ ကောင်းလွန်းပါတယ်လို့ ကိုယ်က ဆိုချင်တာ။

"သစ်သစ်ဆွေ" ဆိုတဲ့ နာမည်တစ်လုံးနဲ့ တစ်သက်လုံး ဂုဏ်သရေရှိရှိ တည်တည်တံ့တံ့၊ ကိုယ့်နာမည်ကိုယ်ထိန်းပြီး နေလာနိုင်ခဲ့တဲ့ လူကိုမှ သူက.. "ဆီလိုအပေါက်ရှာပြီး အပြစ်မြင်တတ်တဲ့ မိန်းမ" တဲ့ ..။ "လူတကာရဲ့ အတင်းကို အိမ်လည်တုတ်တတ်တဲ့ မိန်းမ" တဲ့ ...။ "သူများ တကာရဲ့ အချစ်ရေး အိမ်ထောင်ရေးကို မနာလိုတတ်တဲ့ မိန်းမ" တဲ့ ...။ "ရှေ့တင်တစ်မျိုး၊ နောက်ကွယ်တစ်မျိုး.. ကလေးတွေရှေ့ကျတော့ သူတော်ကောင်းကြီးလို ဟန်ဆောင်ကောင်းတတ်တဲ့ မိန်းမ" တဲ့ ...။

ဘုရားရေး..။ ဘုရားရေး...။

တစ်သက်လုံး ကိုယ့်ဂုဏ်နဲ့ ခြပ်နဲ့ အဆင့်အတန်းနဲ့ နေလာခဲ့တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ.. အသက်ကြီးကြီးကာမှ ...၊ သားရေး သမီးရေးဆိုတဲ့ ကိစ္စမျိုးနဲ့ ပတ်သက်လာရကာမှ .. ကိုယ်နဲ့ အသက်လည်း အများကြီး ကွာတဲ့ .. လက်တောက်လောက်.. ခမည်းခမက်လောင်းရဲ့ အပြောအဆို ခံဘဝကို ရောက်ရတယ်လို့ ...။ ဘုရားရေး..။ ဘယ်လောက်ဆန်းကြယ်ပြီး စုတ်ပြတ်လှတဲ့ ကံကြမ္မာလဲ..။ ကိုယ့်သား

လေးပဲ ကိုယ်သနားသည်။ ဒီလောက် သင့်တော်ကောင်းမွန်ပြီး ချစ်စရာ ကောင်းလှတဲ့ သမီးမိန်းကလေးမျိုးလေးနဲ့ လည်း .. ကိုယ့်သားက.. ပြတ်စဲအဆက်ဖြတ်နိုင်မှာ မှ မဟုတ်ဘဲ...။

အဲဒါနဲ့ ပဲ ကိုယ့်မှာ တော့.. အရူးလား အနှမ်းလားမသိ...။ မျက်စိထဲ သိပ်မတွေ့ရုံနှင့်.. အောက်တန်းကျကျ အတင်းတုတ်ပစ်လိုက်တတ်သည့် မိန်းမဆန်းတစ်ယောက်ကို တစ်သက်လုံး ခမည်းခမက်တော်ရင်း.. ဒီဒုက္ခကြီးကို လည်စင်းခံသွားရတော့မှာ လား...။ အဲဒါမျိုးကြီးကိုမှ အကောင်းထင်နေသည့်.. "အန်တီချယ်ရီက ကျွန်တော်နဲ့ သင့်မြတ်ပါတယ်.. စိတ်ရင်းမဆိုးပါဘူး.." ဟူသည့် ကိုယ့်သားတော်မောင်ခမျာလည်း .. ဒီလိုဆန်းကြယ် စုတ်ပြတ်နေတဲ့ ကံကြမ္မာအောက်မှာ ပဲ ပြားပြားဝပ်သွားရတော့မှာ လား...။

စ,စတွေ့ကြချင်းမှာ ပဲ အညံ့မခံ၊ အတင်မခံ၊ စကားနိုင်တွေလုပြောရင်း.. သားရေးသမီးရေးကိစ္စမှာ .. ထိုချယ်ရီဘစိုးတင်ရော.. သစ်သစ်ဆွေပါ.. ကိုယ့်ဘက်ကချည်း အဟုတ်ကြီးလုပ်.. လုယက်အကျောတင်မိခဲ့ကြသလို.. ဖြစ်လိုက်ကြရတာကတော့ မှန်ပါရဲ့ ..။ ဒါကလည်း သူကချည်း ကြီးကိုင် ခြယ်လှယ်နေချင်တာမျိုးဆိုရင်... "အကြီး" လည်း ဖြစ်နေ၊ သားရှင်လည်း ဖြစ်နေတဲ့ ကိုယ်က မခံနိုင်လှတာ သက်သက်နဲ့ ပါ...။

အဲဒါနဲ့ ပဲ အခုလို.. ပေါက်ပန်းဈေး၊ မဟုတ်က ဟုတ်ကတွေနှင့် စတင်တိုက်ခိုက်လာရရောတဲ့ လား...။ ကိုယ့်ဂုဏ်ကို သူမထောက်နိုင်လျှင် တောင်မှ သူ့ဂုဏ်ကိုရော သူ ပြန်မကြည့်နိုင်တော့ဘူးပဲလား...။ သူဟာ (-- -) ဌာနကြီးရဲ့ အကြီးအကဲ ဦးဘစိုးတင်ရဲ့ ကတော်လေ။ အဘက်ဘက်က ပြည့်စုံနေသော သမီးကောင်းရတနာလေး သင့်သင့်တင်ရဲ့ မိခင်လေ ...။

အမယ်လေး.. သစ်သစ်ဆွေအတွက် ဘယ်ဘဝက ဝဋ်ကြွေးကျန်တွေ
များ ပါလိမ့်...။

"မေမေက ဘာများ လုပ်မယ် စဉ်းစားထားလို့ လဲ.. ဘာလုပ်ချင်လို့
လဲ"

သားဖြစ်သူရဲ့ တိုးလျှိုးနူးညံ့နေသော စကားတို့ ကြောင့် ဒေါ်သစ်သစ်
ဆွေက ခေါင်းကိုပဲ အသာခါယမ်းပြလိုက်ပါသည် ။ ကိုယ့်မှာ အဖြေမှ မ
ရှိဘဲ...။

"တစ်ဖက်က လုံးဝ ဘာမှ မပြောဘဲနဲ့ .. ကြားလူက မဟုတ်တာပြော
တာတို့ .. ပိုချဲ့ကားတာတို့ .. နားကြားလွဲကြတာတို့ လည်း ဖြစ်နိုင်ပါ
သေးတယ်.. နော်.. ဟုတ်လား မေမေ"

ဒေါ်သစ်သစ်ဆွေက ဦးတင်မျိုးထွန်းဘက်သို့ ခပ်လေးလေးကြီး လှ
ည့်ကြည့်လိုက်လျှင်.. ခံစားနေရသည့် ဇနီးမျက်နှာ.. သားမျက်နှာတို့
ကိုကြည့်ပြီး အနေရခက်နေဟန်ရှိသည့်.. ဦးတင်မျိုးထွန်းက.. ခေါင်းကို
အချက်ခပ်များများ နှင့် ခပ်မြန်မြန်ပဲ ညိတ်ပြ လိုက်လေသည် ...။

"အေးလေ.. သားလတ်အတွက်ပဲ မေမေက ဦးစားပေး ထည့်တွက်ရ
တော့မှာ ပေါ့.. စောင့်ကြည့်ကြသေးတာပေါ့ကွယ်..."

ခုနေ "စကားတစ်ခုခုလောက် ထပ်ပြောပါဦး" ဆိုလျှင်တော့.. သူ့ဂု
ဏ်ဒြပ်ကြီးနှင့် အထက်တန်းကျကျ.. ရိုးရိုးအေးအေးကြီးဖြစ်သော ဦးဘ
စိုးတင်ကြီးကိုပဲ သနားတယ်.. ဟု ဒေါ်သစ်သစ်ဆွေက ပြောဖြစ်မိမည်
ထင်သည် ။

